

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788843424.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Denne underskrift, »broder«, har hentydning til, at fra det øjeblik, jeg kom i Heibergs moders hus, spøgtes der med, at vi var sammenbragte børn. Han kaldte mig altid søster og jeg ham broder. Det ængstede mig ofte, at Heiberg satte mig så højt og havde så store tanker om min karakter. Jeg havde alt i mit unge liv erfaret, hvor bittert det er at vækkes af slige illusioner. Også denne frygt meddelte jeg ham skriftligt, ikke på skrømt, men af mit fulde hjerte. Jeg gøs ved tanken om, at han engang måtte sige sig selv, at han dog havde taget fejl af mig. [Den næste aften lå atter en seddel i bordskuffen, hvoraf jeg blot vil afskrive, hvad der besvarer dette punkt: